

WIE IS HIJ?...

Door Fr. Mariano Di Vito

“...Et incarnatus est” “...en Hij is vlees geworden!”

Wij benoemen Hem op duizend verschillende manieren: God, Allah, de Almachtige, de Totaal Andere, de Absolute, de Alpha en Omega.... Eerst het Christelijk geloof heeft Hem een naam gegeven: Christus Jezus, geboren uit een vrouw, de Maagd Maria van Nazareth!

Dit is de voornaamste en meest sublieme aankondiging ooit tot de mensheid gericht. Iemand van “boven” daalde neer en werd één van ons. De stem van een God die een vriend is van mensen, wordt opnieuw uitdrukkelijk hoorbaar en de luisterrijke, metaforische beeltenis van God, die aan het begin van de geschiedenis “wandelt” met de mens in de tuin van Eden (Gen 3,8), wordt in Jezus werkelijkheid, tot de centrale en belangrijkste gebeurtenis uit de hele geschiedenis.

Een van de vragen die de grote theologen uit de Middeleeuwen, de H. Bonaventura inbegrepen, bezighield en fascineerde, was “cur Deus homo?”, waarom werd God mens? Steunend op de grote en rotsvaste geloofsbelijdenis van de Kerkvaders en, nog daarvoor en nog méér op het Woord van God, begonnen zij hun discussie vanuit het onbetwistbare bestaan van God, de Schepper van het heelal en Rechter over de geschiedenis.

Veel mensen van de moderne tijd of, zoals we tegenwoordig zeggen, van de postmoderne tijd, hebben op alle mogelijke manieren geprobeerd om het transcendente, en daarmee God, uit hun geest weg te redeneren. Zij gelo-

ven dat zijzelf in staat zijn om de zin van hun eigen bestaan, van de geschiedenis en het heelal te ontdekken zonder een beroep te hoeven doen op het bovennatuurlijke, of op het bestaan van een “Aanwezigheid”, die in verschillende tijden werd beschouwd als iets lastigs, absurds, vijandigs of op zijn minst iets nutteloos.

En toch, terwijl wij leven in een tijd, waarin de mens denkt, dat hijzelf in staat is zijn leven te realiseren zonder God alsof hij God niets meer te zeggen heeft, stijgen tijdens de dagen waarop de geboorte van Jezus wordt gevierd in de mooiste kathedralen en de nederigste kapelletjes over de hele wereld, de tedere en vertrouwvolle stemmen omhoog van andere mannen en vrouwen, die de gave van God verwelkomen, van een God die ons nabij is als een vriend, die voor altijd onze broeder werd in vlees en bloed en onze verborgen en onafscheidelijke metgezel is op onze weg.

God werd mens, louter en alleen vanuit Zijn vrijwillige liefde tot ons, vertelt ons Sint Bonaventura in antwoord op bovengestelde vraag. God heeft ons altijd liefgehad en toonde ons in Zijn Zoon Jezus, hoe alleen God iedere grens kan overschrijden en elke zwakheid en zelfs zonde en vervloeking op zich kan nemen, zoals Sint Paulus zich in vuur en vlam uitdrukte om ons daartegenover te overladen met licht en genade. “Omwillen van ons maakte Hij zich tot zonde, Hij die geen zonde kende.” (2 Cor 5,21 en Gal 3,13)

In dit Kind van Bethlehem, in het aangezicht van de Meester en de

Gekruisigde en Verrezenen, worden wij opgeroepen juist die God te herkennen, die een God is van vrede en niet van geweld, van vrijheid en niet van dwang, van barmhartigheid en niet van twist. Hij is dus een liefhebbende Vader en een Geest die vertroost, de God die ons is geopenbaard in Zijn Zoon Jezus, in de broosheid van de menselijke natuur, in Wie wij geloven en hopen en wiens liefdevolle gelaat, de H. Kerk, wij de wereld moeten voorhouden als het enige antwoord op de menselijke dorst naar volheid.

Pater Pio zou overvloedig dierbare tranen wenen bij het overwegen van de vraag: “Wie is Hij?” Wie heb ik in handen als ik het brood en de wijn consacreer?, Wie is dat Kind, dat ik ophef ter aanbidding door het volk Gods?, Wie is die Jezus in wiens naam ik zonde vergeef, die mensen bevrijdt van de ketenen van het kwaad en hun harten openmaakt voor hoop?.... Wie is Hij die mij omvormt en gelijkvormig maakt aan Zijn gewonde lichaam. De tranen en emotie bij Pater Pio waren slechts uitwendige tekenen van zijn diepgaande, innerlijke acceptatie van de onuitsprekelijke gift van de mensgeworden Zoon van God, voor Wie hij zichzelf dagelijks tot uitputtens toe gaf omwille van zijn broeders en zusters.

Kerstmis zou voor ons Christenen van vandaag en volgelingen van Pater Pio, pas dan een Zalig Kerstmis zijn, als ze werd beleefd als een tijd van gebed van dankbaarheid en vertrouwen ten overstaan van dit Kind. We weten wie Hij is!